

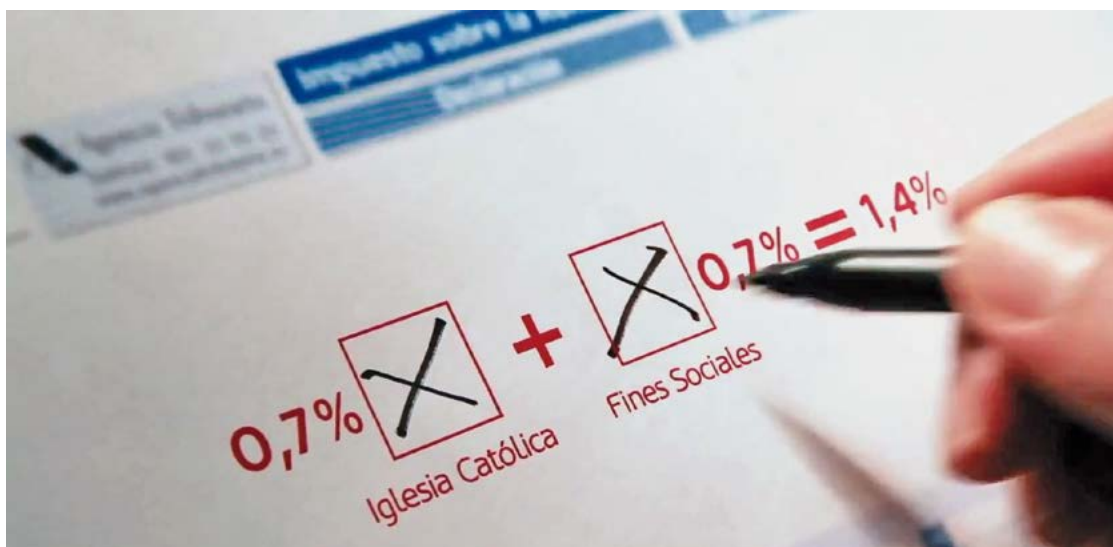
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Un petit gest

En els evangelis es descriu com Jesús recorria els pobles i ciutats, acompanyat dels apòstols i també d'un nombre indeterminat de deixebles que el seguien, l'escoltaven i que, per això, van ser testimonis excepcionals de les seves paraules, dels miracles i de la seva vida. Entre aquests deixebles hi havia també dones i algunes d'elles, diu l'Evangeli de sant Lluc, el mantenien amb els seus béns. Perquè és evident que el Regne de Déu, en aquest món, necessita dels béns materials per al seu manteniment i creixement: «Després d'això, Jesús anava per cada vila per cada poble predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu. L'acompanyaven els dotze i algunes dones que havien estat curades d'esperits malignes i de malalties; Maria, l'anomenada Magdalena, de la qual havien sortit set dimonis, Joana la muller de Cuses, administrador d'Herodes, Susanna i moltes altres que el proveïen amb els seus béns» (Lc 8, 1-3). Sabem també que hi havia alguns homes influents en la societat jueva com Josep d'Arimatea o Nicodem que van intervenir en el descendent i enterrament del cos de Jesús.

Aquesta és la realitat del Regne de Déu i de l'Església en aquest món i, per tant, també de la nostra diòcesi de Terrassa. Fa pocs dies s'ha iniciat el període per fer la Declaració de la Renda de les persones físiques de l'any 2023. Com ja sabeu, en la declaració hi ha la possibilitat de marcar una casella tant a favor de l'Església catòlica com d'altres finalitats socials. Marcant una i altra, millor les dues a la vegada, no ens perjudica perquè no paguem més sinó que destinem lliurement més a favor d'aquestes finalitats.

Imagino que Jesús devia agrair els ajuts rebuts d'aquelles dones i dels deixebles i també voldria jo ara agrair de cor a totes les persones que heu marcat o marcareu ambdues caselles destinant una part de la vostra aportació a fer que la nostra Església sigui més viva, i la nostra societat més justa, més fraterna, més solidària, una societat en la que ens puguem identificar com a membres la gran família dels fills de Déu que s'ajuden els uns als altres. I tot això gràcies a un petit gest, el de marcar dues caselles.

Són molts els que marquen la casella a favor de les obres i activitats de l'Església, i són persones de totes les condicions socials i religioses, fins i tot no creients; són persones que reconeixen i valoren l'aportació que l'Església fa a la nostra societat, no únicament a nivell social i solidari, sinó també a nivell formatiu i educatiu, cultural i, per suposat, de fe. Penso en les escoles cristianes, les activitats de les delegacions, amb més de 600 catequistes, la participació de més d'un miler de joves a la Jornada Mundial de la Joventut l'estiu passat a Lisboa, o en les colònies i activitats d'estiu de les parròquies. Esdevenen només petites mostres d'un gran treball i dedicació que ajudem a sostenir entre tots.

I encara cal fer esment de l'acció que es porta a terme des de Càritas, des de cada parròquia i a nivell diocesà, atenent prop de 90.000 persones en situació vulnerable, comptant-hi amb l'ajut de més de 2.000 voluntaris i 40 professionals.

En conjunt, es tracta d'una ajuda material que suposa una tercera part del pressupost anual de la diòcesi. Un pressupost que es dedica a portar a terme la missió de l'Església en la nostra societat. Per una banda les 121 parròquies de la diòcesi amb les seves activitats celebratives, educatives, assistencials i de conservació dels temples i edificis. També l'assistència als 123 preveres, diocesans i religiosos, dels quals 95 són en actiu, i els 21 diaques que s'hi dediquen; l'ajut en la formació dels 18 seminaristes que començaren aquest curs, i el treball dels laics contractats que ajuden des del seu àmbit professional i la seva competència en les tasques administratives i econòmiques del Bisbat.

Moltes gràcies a tots els que ho feu possible amb el vostre testimoni i el vostre gest!

ENTREVISTA

Fer el pas

SUSANA GARCÍA DEL ÁLAMO

Quan tenia 15 anys, la Susana era catequista de Primera Comunió a la paròquia d'Urda (Toledo), el seu poble natal; cantava en el cor, estudiava Gestió Administrativa, sortia amb el seu grup d'amics com qualsevol altre jove de la seva edat... Tenia tot el que necessitava, però notava que li faltava alguna cosa: «vaig sentir en el meu interior que per a ser feliç no em calien succedanis; i em vaig adonar que m'havia de lliurar als més necessitats». La Gna. Susana García del Álamo és, des de fa 36 anys, carmelita de Sant Josep, una congregació dedicada a la cura dels malalts, ancians i nens. Actualment és superiora general i membre de la junta de la URC.

Per què es va decidir per la comunitat de Carmelites de Sant Josep?

El testimoni de les germanes que hi havia al poble va ser decisiu per a qüestionar-me per què jo no podia ser com elles, que dedicaven la seva vida a estar amb nens, joves, matrimonis, visitaven ancians i malalts. Per a mi, anar amb elles era sentir-me realitzada i feliç. El que em va atraure d'elles va ser l'alegria, la seva generositat, la seva proximitat, que m'obriessin les portes i que em fessin sentir a casa des del primer moment.

Com viu el dia a dia?

A banda de les tasques de la responsabilitat que m'han confiat les meves germanes, acompanyo un grup de revisió de vida d'ACO, col·laboro amb l'URC, formo un grup d'acompanyants, el ritme de la vida de comunitat... Abans donava classe en una de les nostres escoles i acompanyava grups de joves.

Què li diria a una persona que està valorant fer el pas a entrar a la vida religiosa?

Que escolti en el silenci del seu cor el que Jesús li demana, li ofereix i li regala; que s'obri a l'Esperit perquè actuï i, sobretot, que no tingui por, perquè quan Ell es fixa en algú li dona força per respondre'l. Que s'aventuri a viure en plenitud la seva vida des d'Ell, amb Ell i per a Ell i els altres.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Recordem els nostres educadors, en la pregària

Participo en una pregària de mestres, professors i professores. Som molts. En un moment determinat, se'ns convi a pregar per algun dels nostres educadors o educadores. Es fa un moment de silenci. Temps de reflexió, ple, dens, ric... Després d'uns minuts, pocs, els qui ho desitgen es van aixecant dels seus llocs i s'acosten al micròfon. Amb la veu serena, pausada, segura i entenedora dels qui estan acostumats a parlar en públic, desgranen les seves pregàries:

«Per la mare Maria que ens transmetia vitalitat, alegria i les seves ganes de servir els altres. Pel germà Marcel, tutor de quart, alegre i proper, que m'introduí en les activitats de lleure. Pel senyor Lladó, que ens acollia, estimava i respectava i sabia treure el millor de cadascú; gràcies per posar-lo en el nostre camí. Per la senyora Teresa, reflex de la teva tendresa, pel seu acompanyament, per la seva paciència amb els més despistats i pel seu testimoni que em desvetllà la vocació educativa. Pel senyor Carles, que va ser una finestra oberta al món, la primera persona que em parlà de justícia i de compartir. Per la senyora Concepció, que ens estimava molt i ens donava anissos; ella veia en tots nosaltres el teu rostre, Se-

nyor! Per la germana Pilar, que amb la seva bondat m'ensenyà a llegir i a pregar. Pel pare Manel, que m'apropà a Jesús, em transmeté la inquietud pel servei als altres i em va fer desitjar ser pare Manel en fer-me gran. Per la Cris, que sempre va valorar les persones per sobre de tot, que ens escoltava amb interès i estimació i que confiava profundament en cadascú, en les seves possibilitats i en el seu tresor amagat...»

És molt l'agraïment, el reconeixement, la gratitud... que traspuen aquestes pregàries. És molt l'amor, el servei, la il·lusió, el saber fer, el coneixement de les persones, el testimoni humà i cristià, l'esforç, l'abnegació... que hi ha en els qui les motiven. Sempre, darrera de qualsevol de nosaltres, hi ha altres persones, entre ells els nostres educadors, que amb el seu mestratge ens han ajudat a ser. Persones que oferint el seu rostre a uns valors, a unes actituds i a uns principis i criteris, ens han obert camins que han donat sentit a la nostra vida. «Allò que has escoltat dels meus llavis en presència de molts testimonis, confia-ho a homes fidels que siguin capaços d'ensenyar-ho, també, a d'altres» (2Tm 2,2).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Evangelizar la mente y el corazón

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Jesús, el Amor, nos enseña a amar. Conforta ver la ternura de Cristo Resucitado. A los discípulos de Emaús se les aproxima con amabilidad y cercanía exquisitas. Es compañero, animador, maestro; es el amigo que sabe estar al tanto de lo que el otro necesita.

Sus preguntas obtienen una respuesta nacida del corazón de aquellos caminantes. Los escucha con la atención que brota del amor. Cuida sus palabras, poco a poco y con tiento, explica las Escrituras y les va caldeando el corazón. Muestra su amor evangelizando la mente y el corazón de aquellos discípulos. Culminando con la Eucaristía estos hombres quedan rehabilitados. Ya no se cierran en ellos mismos sino que regresan a la comunidad. El bien recibido se esparce.

Dejémonos vivificar por la presencia de Jesús Resucitado. Desde el fondo de nuestro corazón nos abrimos a su amor. Si él nos ha amado hasta el extremo, nuestra respuesta no puede ser otra que la entrega total; evangelizados en la mente y en el corazón, discernir cuál es su voluntad «lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto» (Rm 12,2).

Si Cristo, el Viviente, está con nosotros, nosotros hemos de ser transmisores de su vida para los hermanos. Los cercanos y los lejanos; pequeños y mayores, en primer lugar los más necesitados.

María, nuestra Madre, la que escucha la Palabra de Dios y la pone por obra, la humilde que sabe que toda su fuerza le viene de Dios, es para nosotros evangelizadora de nuestro mente y corazón.

Lectures de la missa diària i santoral

15. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 6,8-15 / SI 118 / Jn 6,22-29]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. □ Dimarts [Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys mrs. a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Dimecres [Ac 8,1b-8 / SI 65 / Jn 6,35-40]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Mariana de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dijous [Ac 8,26-40 / SI 65 / Jn 6,44-51]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Divendres [Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dissabte [Ac 9,31-42 / SI 115 / Jn 6,60-69]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ † Diumenge vinent, diumenge IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Ac 4,8-12 / SI 117 / Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, religiós caputxí.

DIUMENGE III DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vauc entregat i vauc negat, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vauc negat i vauc demanat a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes».

Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor (o bé: Aleluia).*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapiguen que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «¿En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmeu? ¿Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes». Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados».

Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro (o bien: Aleluya).*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: El Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no solo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros». Pero ellos, aterrizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto».

COMENTARI

Crist Ressuscitat, està al nostre costat

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Preguntem-nos, de tant en tant, amb qui fem camí al llarg de la vida; amb què i amb qui ens relacionem. D'aquesta manera, anirem descobrint quines influències rebem, què compartim i què va marcant la nostra manera de viure i de pensar.

Els deixebles de Jesús han compartit vida i vivències del Senyor durant un bon període de temps, resseguint els camins i pobles del seu país i, segur que aquest fet els va marcar.

El que no van arribar a comprendre és que Jesús els parlés de la seva propera passió, mort i resurrecció. I es queden totalment desconcertats quan constaten que això succeeix a Jerusalem. Per aquest motiu, tots marxen i s'amaguen. Ells s'imaginaven que Jesús podia ser el Messies esperat, però no d'aquesta manera.

També es queden desconcertats quan se'ls anuncia la Resurrecció de Jesús; no s'ho acaben de creure, estan units entre ells, i tenen por. Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.»

Sant Lluç ens explica que estan esglaiats, i Jesús els diu que mirin les seves mans i els seus peus i, el palpin; i els hi demana si tenen res per a menjar; per fer més evident que és Ell, i no és cap somni, el que estan experimentant.

Jesús els remarca que «s'havia de complir tot el que hi ha escrit en el llibre de la Llei de Moisès, i en el dels Profetes i el dels Salmes... Els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures... Que el Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia».

Certament, el seu cos és gloriós; ja no és corruptible, ni passible, ni limitat, i no morirà mai més. És el Ressuscitat i vivent per sempre.

Finalment reben un encàrrec, una missió de part de Crist Ressuscitat: «Predicar en nom d'Ell a tots els pobles», «la conversió i el perdó dels pecats». Aquesta és la seva Bona Notícia (el seu Evangelí). Dient-nos a tots nosaltres: «Vosaltres en sou testimonis.»

Aquesta és la gran missió de tots els qui hem rebut el gran do de la fe: ser testimonis de Jesucrist, vivent i ressuscitat, i fer-ho amb la nostra paraula i sobretot amb la nostra vida.

Jesús ens vol com amics i col·laboradors seus que escampen arreu la seva Salvació. Aquesta és, també avui, la nostra missió.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dimarts i dimecres 16 i 17 d'abril, a les 17.30 h. Confirmacions del Col·legi La Vall a la Catedral.

Divendres 19 d'abril, a les 11 h. Consell Episcopal amb arxiprestes al bisbat.

Divendres 19 d'abril, a partir de les 20.30 h. Concert de l'Escolania de Montserrat, al Monestir de Sant Cugat, a benefici de Càritas. Hi assistirà el bisbe.

Dissabte 20 d'abril, a partir de les 10 h. I Trobada de la Delegació de Migrants a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell. / **A partir de les 11 h,** trobada de Pasqua de la delegació de Vida Consagrada al santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós. / **A partir de les 19.30 h,** trobada diocesana de Pastoral Obrera a la Catedral.

Des del divendres 19 fins al diumenge 21 d'abril. Recés de la Pastoral Vocacional.

Dissabte 20 d'abril, a partir de les 19.30 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Pere de Rubí.

Diumenge 21 d'abril, a les 17 h. Orde-nació episcopal de Mons. Octavi Vilà, O Cist, a la catedral de Girona. Concelebrarà el bisbe Salvador.

Notícies

Sant Francesc d'Assís de Sabadell

Sant Genís de Plegamans

Cap de setmana de confirmacions. El cap de setmana passat el Sr. Bisbe va presidir diverses confirmacions. El dissabte 6 d'abril, a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell, va

confirmar 13 adolescents i joves de la parròquia i l'escola que regenten els PP. Franciscans. L'endemà va confirmar 5 adolescents i joves de la comunitat parroquial de Sant Genís de Plegamans. En aquesta última, assistí l'alcalde amb motiu de la festa local de la Mare de Déu del Roser.

Visita i confirmacions a la comunitat del Cenacle a Fogars de Montclús. El dissabte 6 abril, al matí, el bisbe Salvador va visitar la comunitat del Cenacle, a la parròquia de Sant Cristòfor de Fogars de Montclús, en ple Montseny. Va celebrar la Missa i va confirmar 4 de joves de la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni. Posteriorment, tingué lloc un refrigeri amb tots els assistents. El Cenacle és realitat d'Església que acompanya les persones en el seu procés de desintoxicació de diverses dependències, principalment les drogues, però també altres, a través de tres pilars: pregària, treball, vida comunitària/amistat.

Schola Cantorum de Terrassa. El diumenge segon de Pasqua, 7 d'abril,

l'*Schola Cantorum* de Terrassa va solemnitzar amb els seus cants la celebració a la parròquia de Sant Genís de l'Ametlla del Vallès. Es tracta de l'agrupació de cant gregorià més antiga d'Espanya fundada l'any 1905, i l'única de les seves característiques a Catalunya que és mixta. Té la seva seu a la catedral de Terrassa i promou el cant gregorià participant en celebracions a parròquies de la diòcesi.

A més a més...

Sant Francesc d'Assís o gairebé, de fra Agustí Boadas. El llibre és un intent d'acostar el «Pobrisó» a nous lectors. No pretén esgotar la seva figura,

sinó tan sols esbossar-la amb tanta concisió com sigui possible, respectant tant el que va passar com el que succeeix als nostres temps. El seu autor és Agustí Boadas Llavat, rector de Sant Francesc de Sabadell.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Un pequeño gesto

En los evangelios se describe que Jesús recorría los pueblos y ciudades, acompañado de los apóstoles y también de un número indeterminado de discípulos que le seguían, le escuchaban y que, por eso, fueron testimonios excepcionales de sus palabras, de los milagros y de su vida. Entre estos discípulos había también mujeres, y algunas de ellas, dice el Evangelio de san Lucas, lo mantenían con sus bienes. Porque es evidente que el Reino de Dios, en este mundo, necesita de los bienes materiales para su mantenimiento y crecimiento: «Después de esto, Jesús iba por cada villa por cada pueblo predicando y anunciando la buena nueva del Reino de Dios. Le acompañaban los doce y algunas mujeres que habían sido curadas de espíritus malignos y de enfermedades; María, la llamada Magdalena, de la que habían salido siete demonios, Juana la esposa de Cusa, administrador de Herodes, Susana y otras muchas que le proveían con sus bienes» (Lc 8,1-3). Sabemos también que había algunos hombres influyentes en la sociedad judía como José de Arimatea o Nicodemo, que intervinieron en el descendimiento y entierro del cuerpo de Jesús.

Ésta es la realidad del Reino de Dios y de la Iglesia en este mundo, y, por tanto, también de nues-

tra diócesis de Terrassa. Hace pocos días se ha iniciado el período para hacer la Declaración de la Renta de las personas físicas del año 2023. Como ya sabéis, en la declaración existe la posibilidad de marcar la casilla tanto a favor de la Iglesia católica como de otros fines sociales. Marcando una y otra, mejor las dos a la vez, no nos perjudicamos porque no pagamos más, sino que destinamos libremente más a favor de estos fines.

Imagino que Jesús debía agradecer las ayudas recibidas de aquellas mujeres y discípulos, y también yo querría agradecer ahora de corazón a todas las personas que habéis marcado o marcaréis ambas casillas destinando una parte de vuestra aportación para que nuestra Iglesia sea más viva y nuestra sociedad más justa, más fraterna, más solidaria, una sociedad en la que podamos identificarnos como miembros de la gran familia de los hijos de Dios que se ayudan unos a otros. Y todo esto gracias a un pequeño gesto, el de marcar dos casillas.

Son muchos los que marcan la casilla en favor de las obras y actividades de la Iglesia, y son personas de todas las condiciones sociales y religiosas, incluso no creyentes; son personas que reconocen y valoran la aportación que la Iglesia hace a nuestra sociedad, no sólo a nivel social y

solidario, sino también a nivel formativo y educativo, cultural y, por supuesto, de fe. Pienso en las escuelas cristianas, las actividades de las delegaciones, con más de 600 catequistas, la participación de más de un millar de jóvenes en la Jornada Mundial de la Juventud el pasado verano en Lisboa, o en las colonias y actividades de verano de las parroquias. Son sólo pequeñas muestras de un gran trabajo y dedicación que ayudamos a sostener entre todos.

Y todavía hay que mencionar la acción que se lleva a cabo desde Càritas, desde cada parroquia y a nivel diocesano, atendiendo a cerca de 90.000 personas en situación vulnerable, contando con la ayuda de más de 2.000 voluntarios y 40 profesionales.

En conjunto, se trata de una ayuda material que supone una tercera parte del presupuesto anual de la diócesis. Un presupuesto que tiene como objetivo realizar la misión de la Iglesia en nuestro mundo, en nuestra sociedad. Por un lado, las 121 parroquias de la diócesis con sus actividades celebrativas, educativas, asistenciales y de conservación de los templos y edificios. También la asistencia a los 123 presbíteros, diocesanos y religiosos, de los cuales 95 están en activo, y los 21 diáconos que dedican su vida al servicio de la Iglesia; la ayuda en la formación de los 18 seminaristas que empezaron este curso, y el trabajo de los laicos contratados que ayudan desde su ámbito profesional y su competencia en las tareas administrativas y económicas del Obispado.

¡Muchas gracias a todos los que lo hacéis posible con vuestro testimonio y vuestro gesto!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

